

नावा सप्तरी

वर्ष ४१

अंक ४२

२०८० साल जेठ २८ गते आइतवार (11 June 2023 Sunday)

मूल्य रु. ७/-

यस अंक भित्र - पृष्ठ २ मा : प्रहरी भर्ना गर्न खोज्दा धम्की, कर्मचारी ... पृष्ठ ३ मा : स्थानीय सरकारले सेवा प्रदान ... पृष्ठ ४ मा : महिलाले पूर्ण सुरक्षित महसुस ... पृष्ठ ५ मा : वातावरण दिवसमा ...

राजविराज नगरपालिकाले एकै पटक ६९ कर्मचारी हटायो

राजविराज/राजविराज नगरपालिकाकाले शुक्रबारदेखि लागू हुने गरी दैनिक तथा मासिक ज्यालादारीमा कार्यरत ६९ जना कर्मचारी हटाएको छ। नगरपालिकाले सरसफाई कर्मचारी वाहेक सबै दैनिक तथा मासिक ज्यालादारीमा काम गर्ने कर्मचारीलाई हटाएको हो।

मासिक एक करोड भन्दा बढी रकम तलबमै खर्च हुन थालेपछि ती कर्मचारीहरूलाई हटाइएको प्रमुख प्रशासकिय अधिकृत धर्मनाथ जोशीद्वारा शुक्रबार जारि सूचनामा उल्लेख छ।

यसरी सेवाबाट हटाइएका मध्ये नगरपालिकामा २२ वर्षेदेखि काम गर्दै आएका कर्मचारीदेखि पूर्व जनप्रतिनिधिदेखि वर्तमान जनप्रतिनिधिद्वारा दैनिक तथा मासिक ज्यालादारीमा राखिएका कर्मचारी समेत परेका छन्।

सो निर्णय विहीवार नगरकार्यालिकाको बैठकबाट भएको जनाउदै सूचनामा खर्च घटाउन यस्तो निर्णय गरिएको स्पष्ट पारिएको छ। राजविराज नगरपालिकामा विभिन्न विभाग र फाँटका गरी भएप्ले २ सय ५० कर्मचारी छन्। यसअघि राजश्व बाडफाँटबाट आउने रकमले तलब खुवाई कर्मचारीलाई नगरपालिकाले थामथुम पाई आएको थियो।

नाबालिका मृत फेला

जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ।

कुन कारणले उनी भुण्डेको बारे प्रहरीले अनुसन्धान गरिरहेको जनाएको छ। यो घटनासँगे जिल्लामा चालु आ.व. २०७९/८० मा १ सय १ जनाले विविध कारणले आत्महत्या गरेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीको तथ्याङ्कले देखाएको छ।

छुट्टाछुट्टै मोटरसाइकल दुर्घटनामा एक बालकसहित दुईको मृत्यु, चार जना घाइते

राजविराज/विजुलीको पोलमा आफै अनियन्त्रित भई ठोकिन पुरदा गम्भीर घाइते भएका मोटरसाइकल चालकको उपचारको क्रममा मृत्यु भएको छ।

सप्तरीको रूपनी गाउँपालिका वडा नं. ६ जगमोहन टोल निवासी २० वर्षीय पक्ज चौधरीको उपचारको क्रममा गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पतालमा मृत्यु भएको प्रहरीले जनाएको छ।

सो दुर्घटनामा घाइते भएका मोटरसाइकल पछाडी सवार कंचनरूप ११ गिद्धा टोल बस्ने १६ वर्षीय आरयन चौधरीको गोल्डेन अस्पताल विराटनगरमा उपचार भई डिस्चार्ज भइसकेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ।

प्रहरीका अनुसार जेठ १९ गते जिल्लाको कंचनरूप नगरपालिका ११ गोरपास्थित भित्र सडक खण्डमा पुर्वबाट पश्चिमतर्फ जाई गरेको प्र. २-०१-००४४.२५०९

उपचारका क्रममा विहीवार मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ।

सो दुर्घटनामा दुवै जना घाइते भएपछि स्थानीय धर्मेश्वर अस्पताल ठेलियामा समान्य उपचार पश्चात् विराटनगरतर्फ पठाईएको थियो। सो अस्पतालमा पक्जको उपचार हुन नसकेपछि उनलाई राजविराजस्थित गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पतालमा मृत्यु भएको प्रहरीले जनाएको छ।

सो दुर्घटनामा घाइते भएका मोटरसाइकल पछाडी सवार कंचनरूप ११ गिद्धा टोल बस्ने १६ वर्षीय आरयन चौधरीको गोल्डेन अस्पताल विराटनगरमा उपचार भई डिस्चार्ज भइसकेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ।

यस्तै बुधवार जिल्लाके विष्णुपुर गाउँपालिका ६ गोवरगामास्थित तिलाठीबाट राजविराजतर्फ आउदै गरेको प्रदेश १-०१-०१४४.७१४ नं.को स्कृटीको ठक्करबाट घाइते भएका एक बालकको उपचारका क्रममा मृत्यु भएको छ।

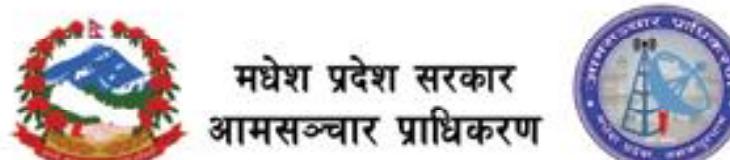
स्थानीय देव सरदारका ४ वर्षीय छोरा आयुष सरदारको विराट नसिंड होम विराटनगरमा

बाँकी दुई पृष्ठमा

योजना तथा कार्यक्रम छनौट करैतकाल धिआन दियौ

कोनो योजना, परियोजना या कार्यक्रम छनौट करैतकाल उत्पादकत्व वृद्धि, वेसीसँ वेसी रोजगारी होइबाला, नव परिवर्तनकारी उद्योग विकास तथा प्रवर्द्धन होइबाला, स्थानीय सीप आ श्रोत साधनक समुचित उपयोग होइबाला, कम लागत एवम् छोट समयमे वेसी प्रतिफल देवएबाला परिणाममुखि आय आर्जनमूलक काजके प्रोत्साहन करु।

कोनो योजना, परियोजना एवम् कार्यक्रम निर्धारित समयसिमा भित्र सम्पन्न कर्तव्य जिम्मेवार नागरिकके कर्तव्य निर्वाह करु।

गर्मी एवं बर्षातिको समयमा लामखुट्टेबाट सर्ने रोगबाट बचौं।

औलो(मलेरिया), डेंगी ज्वरो, कालाजार, जापानिज इन्सेफलाइटिस जस्ता संक्रामक रोग लामखुट्टेको टोकाईबाट हुने गर्दछ।

यसबाट बच्न,

- झुल लगाएर सूत्ने,
- पूरा शरीर ढाक्ने गरी लुगा लगाउने,
- शरीरका खुल्ला अंगमा लामखुट्टेको टोकाईबाट बच्ने मलम लगाउने,
- घरको इथाल तथा ढोकामा जाली राख्ने,
- घर वरिपरि, बर्गेचा र सार्वजनिक स्थानमा पानी जम्न नदिने र खालडाखुल्डि पुर्ने,
- ढल, नाला खुल्ला नराख्ने,
- पोखरी, दह तथा नालाहरूमा लामखुट्टेको लार्भा खाने माछा पाल्ने,
- सुंगर, बंगुर, हाँस घोडाजस्ता पशुपन्चीहरू व्यवस्थित ढंगले पाल्ने,
- मानिस बस्ने घरभन्दा पशुपन्चीको खोर टाढा राख्ने।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

महिलाहरु विकासका सरल र सहज संवाहक हुन्

महिलालाई हेप्ने, शोषण गर्ने र मान्छे समेतको दर्जामा राख्न नचाहने केहीले पुरुषवादी अहम् राखेकाहरुकै कारण महिलाहरुका लागि समग्र समाजको विकासमा अवरोध सृजना हुँदै आएको छ। त्यसकारण पितृसत्तात्मक सोच र व्यवहारका कारण महिलाहरु आर्थिक, सामाजिक, राजनैतिक र सांस्कृतिक रूपमा पछाडि धकेलिंदैछन्। महिलाहरु विकासका सरल र सहज संवाहक हुन् भन्ने कुरा बुझ्नु जरुरी छ।

जबसम्म विकासको समग्रतालाई मनन् गरेर महिला सहभागितालाई हरेक क्षेत्रमा प्रोत्साहित गरिएन तबसम्म समग्र विकासको कल्पना समेत गर्नु मुख्यता हुने कुरामा दुईमत नहोला। महिलाहरुको पहुँच र नियन्त्रण स्थानीय श्रोत र साधनमा नहुनु दुःखलाग्दो मात्र नभई अमानवीय पनि हो। जुन श्रोत-साधनको संरक्षण, सम्वर्द्धन र जगेन्तरा गर्न महिलाहरु तत्पर रहन्छन्- उनीहरुको तदारुकताका साथको सहभागिता देखापर्छ, त्यही सहभागिता श्रोतको बाँडफाँडको बेला देखिएन। तसर्थ महिलाहरुको समग्र विकासको पाटो कमजोर हुँदै गएको छ। यो पाटो पनि सशक्तिकरण, अवसरको उपलब्धता र क्षमता अभिवृद्धिको मूलधारसँग जोड्नु पर्ने आजको आवश्यकता हो। महिलाहरुको पनि आर्थिक उत्पादन, सामाजिक जीवन लगायतका कार्यमा संलग्नताले उनीहरुको अवस्था परिवर्तनमा धेरै मद्दत गर्नेछ।

तसर्थ महिलाहरुको उत्थानका क्रममा स्वयं महिलाहरुसँग पुरुषले पनि सहकार्य गर्नुपर्ने हुन्छ महिलाको पहुँच र नियन्त्रण पनि श्रोत साधनमा पुऱ्याउनु पर्ने हुन्छ। यसका लागि महिलासँग पुरुषहरु पनि मानसिक रूपमा हुनुपर्ने समयको माग हो।

डा. ललन प्रसाद राणियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar
MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics
(BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

डा. सन्तोष प्रसाद शाह

Dr. Santosh Prasad Sah
MBBS (T.U.), MD Internal Medicine
(NAMS, Bir Hospital Kathmandu)
NMC Reg. No. : 15019

कन्सलटेन्ट फिजिसियन

डा. यमेश यादव

Dr. Yamesh Yadav
MBBS (T.U), MS (Nobel Medical College, K.U.)
General and Laproscopic Surgeon
NMC Reg. No. : 16392

जेनरल सर्जन

प्रहरी भर्ना गर्न खोज्दा धम्की, कर्मचारी समेतले टेढैनन् : कावा प्रमुख

राजविराज/राजविराज
नगरपालिकाका कार्यवाहक
नगर प्रमुख इसरत परविनले
आफूलाई नगरपालिकामा काम
गर्न असजिलो भइरहेको

खुलासा गरेकी छिन्। उनले
नगर प्रहरी भर्ना गर्न खोज्दा
धम्की समेत आएको बताइन्।

उनले अतिआवश्यक
कामलाई अधिक बढाउन चाहादा
पनि केही कर्मचारी समेतले
नटेरेको तथा नगरमा आवश्यक
नगर प्रहरी भर्नाको काम अधिक
बढाउन खोज्दा प्रमुख
प्रशासकीय अधिकृत समेतलाई
भर्ना प्रक्रिया अधिक नबढाउन

केही जिम्मेवार व्यक्तीहरुबाटै
धम्की आएको गुनासो पोखिन।

मंगलवार आयोजना गरेको
नगरको विकास तथा त्यसमा
देखिएको बाधा, अवरोध र

जटिलता बारे अन्तरक्रिया
कार्यक्रममा सो धम्की बारे
जानकारी गराउदै उनले धम्की
दिने व्यक्तीको नाम भने
खुलाउन चाहिनन्।

असहयोग र धम्की कै
कारण नगर प्रहरी भर्ना,
नगरमा सिसी क्यामरा जडान,
स्वास्थ्य चौकीहरुमा औपूर्वी र
उपकरणहरुको व्यवस्थापन,
निर्माणधीन अवस्थामा रहेको
वसपार्क अविलम्ब संचालन
लगायतका योजनाको काम
पनि त्यक्ति कै थाँती राख्नु
परेको उनको भनाई थियो।

अन्तरक्रियामा
नगरपालिकाबाट प्रवाह हुने
सेवा, सुविधा र विकास
निर्माण लगायतका कार्य छिटो
छरितो र पारदर्शी ढंगले अधिक
बढे खुला हृदयले सहयोग गर्ने

पूर्व जनप्रतिनीधी, विभिन्न
राजनीतिक दल तथा संघ
संस्थाका प्रतिनीधीहरुले
सामुहिक प्रतिबद्धता जनाएका
छन्।

कार्यक्रममा कार्यवाहक
नगर प्रमुख परविनले नगर
विकासका लागी आफुले
जिम्मेवारी पाए यता
इमान्दारीपूर्वक काम गरेको
दावी गर्दै बेला बेलामा
आन्तरिक र बाह्य दुवै पक्षका
केही व्यक्तीहरुबाट हुने गरेको
अनावश्यक हस्तक्षेप र बाधा
अडचनले समस्या हुने गरेको
सुनाईन।

छलफलमा पूर्व मन्त्री रेणु
यादव, पूर्व मेयरहरु शैलेश
चौधरी, शम्भु पुसाद यादव,
महिदेव चौधरी, पूर्व नगर
उपप्रमुख साधना भा, नेपाली

प्रतिनिधि कुलप्रसाद रेग्मी,
गाउँपालिकाका प्रशासन प्रमुख
जामन कुमार दास लगायतको
कायक्रममा उपस्थिति रहेको
थियो।

यसअधि सो पालिकाले
किसानलाई प्रोत्साहन गर्न
विद्युत प्राधिकरणसँग सम्झौता
रारि गाउँपालिकाभित्र सञ्चालित
सिंगल फेज कृषि मिटरको सबै
किसानको मासिक विद्युत
महसुल पनि व्यहोर्ने निर्णय
गरिसकेको छ।

किसानलाई परिचयपत्र बितरण

राजविराज/सप्तरीको
रूपनी गाउँपालिकाले
गाउँपालिका भित्रका विभिन्न
कृषिजन्य उत्पादनमा लागेका
किसानको पहिचानका लागि
विहीबारदेखी वर्गीकरणसहितका
किसान परिचयपत्र बितरण

कार्य शुभारम्भ गरेको छ।

एक कार्यक्रमीच

गाउँपालिकाका विभिन्न वडाका
गरि ३९ जना किसानलाई

“किसान परिचय पत्र” बितरण

गरिएको छ। गाउँपालिकाका

किसान र कृषि क्षेत्रलाई
प्रोत्साहन गर्नका लागि यस्तो
योजना कार्यान्वयनमा ल्याइएको
गाउँपालिकाका अध्यक्ष दिनेश
कुमार यादवले बताए।

कृषि, पशुपक्ष तथा मत्स्य
क्षेत्रको व्यवसायीकीकरण,
आधुनिकीकरण, यान्त्रिकीकरण र
औद्योगिकीकरण गरि गुणस्तरिय
उत्पादन तथा किसानलाई समय
समयमा विशेष सुविधा दिन
उक्त परिचयपत्र बितरण कार्य
प्रारम्भ गरिएको अध्यक्ष यादवको

लेखा र लेखा परीक्षण सम्बन्धमा
पनि छलफल गरेको छ।

छलफलमा प्रमुख निर्वाचन

दिनेशकुमार थपलियाले आयोगको

स्वतन्त्रता, स्वायत्तता र

क्षेत्राधिकारमा सङ्कुचन त्याउने

र प्रतिकूल प्रभाव पार्ने कार्य

सरकारबाट हुन नहुने बताउनुभयो।

राजनीतिक दलका

प्रतिनिधित्व वजेट वक्तव्यको

अनुसूचीमार्फत जिल्ला निर्वाचन

कार्यालय खारेज गर्ने प्रस्ताव

मतदाता नामावली

सङ्कलन तथा अद्यावधिक र भर्खरै

सम्पन्न तीनवटै तहका

निर्वाचनपश्चात् निर्वाचनसम्बन्धी

कागजात तथा निर्वाचन

सामग्रीहरु सुरक्षित राख्नुपर्ने

भएकाले जिल्ला निर्वाचन

कार्यालयहरु यथावत् रूपमा राखी

राख्न उपयुक्त हुने निर्वाचन

र प्रचलितकानुन प्रतिकूल हुने

देखिएको बताउनुभएको थियो।

मतदाता नामावली

सङ्कलन तथा अद्यावधिक र भर्खरै

सम्पन्न तीनवटै तहका

निर्वाचनपश्चात् निर्वाचनसम्बन्धी

कागजात तथा निर्वाचन

सामग्रीहरु सुरक्षित राख्नुपर्ने

भएकाले जिल्ला निर्वाचन

कार्यालयहरु यथावत् रूपमा राखी

राख्न उपयुक्त हुने निर्वाचन

र प्रचलितकानुन प्रतिकूल हुने

देखिएको बताउनुभएको थियो।

निर्वाचन कार्यालय खारेजीका

विषयमा सरकारबाट कुनै निर्णय

जानकारी दिनुभयो।

निर्वाचन कार्यालय खारेजीका

विषयमा सरकारबाट कुनै निर्णय

जानकारी दिनुभयो।

न

स्थानीय सरकारले सेवा प्रदान गर्ने कि बजेट बाँड्ने ?

यमनाथ शर्मा

कञ्चनपुरको भिमदत्त नगरपालिकाले चालु अर्थात् वर्षमा विभिन्न बडाहरूका लागि मन्दिर, चर्च, सशस्त्र प्रहरीको भवन निर्माण लगायत काममा २२ लाख रुपैयाँभन्दा बढी बजेट विनियोजन गयो। त्यहीं वर्षिड सेन्टरको सुदृढीकरणका लागि संघ र प्रदेश सरकारसँग विशेष अनुदान माग गर्ने निर्णय गरेको छ।

रोल्याको सुनछहरी गाउँपालिकामा जेलवाड स्वास्थ्य चौकी बनाउन नपुग १३ लाख ५० हजार रुपैयाँ उठाउन स्थानीयले चन्दा संकलन अभियान थालेको समाचार आयो। त्यहीं पालिकाले चालु वर्ष बडा र पालिका स्तरीय योजना गरी १७ लाख रुपैयाँभन्दा बढी जातजाति/समुदाय विशेषका भवन तथा कार्यक्रमका लागि छुट्याएको छ।

पालिकाहरूले वार्षिक बजेट तर्जुमा कसरी गर्ने? बडाहरूलाई मार्ग निर्देशनसहित सिलिड दिने र सोको आधारमा बजेट छुट्याउने अभ्यास कस्तो हुन्छ? यो लेखमा यिनै विषयबाटे चर्चा गरेको छ।

अधिकांश पालिकाले कैतै सूत्र प्रयोग गरेर त कै दामासहीमा बडालाई बजेट विनियोजन गरेको पाइन्छ। बडाको क्षेत्रफल, जनसंख्या, विकासको अवस्था/आवश्यकता, राजस्वको योगदान, कार्यसम्पादन जस्ता कुरालाई सूत्रका आधार मान्ने गरिएको छ।

जनताको सबभन्दा नजिकको सरकारको रूपमा रहेर संविधानले निर्दिष्ट गरेबमोजिम सेवा प्रवाह गर्नुपर्ने पालिकाहरूले अर्थ मन्त्रालय जस्तै बडालाई बजेट विनियोजन गर्नु किंतु ठीक वा वेचीक हो? यसको समीक्षा आवश्यक छ।

बजेट तर्जुमा एक राजनीतिक प्रक्रिया हो। यसको प्रक्रियामा संलग्न सबैलाई विश्वासमा लिई उनीहरूका चासो सम्बोधन गर्नुपर्छ। पालिकाका अधिकाश प्रतिनिधित्व दलगत आधारमा चुनिएका हुन्छन्। सभा र कार्यपालिकामा आफ्नो दलको बहुमत भए पनि फरक दलका प्रतिनिधिलाई विश्वासमा लिन सके मात्र अध्यक्ष/प्रमुख सभावाट सहज रुपमा बजेट पारित गर्न सबै अवस्था हुन्छ। अध्यक्ष/प्रमुख सभामा अल्पमतमा रहेको अवस्थामा फरक दलका प्रतिनिधिलाई विश्वासमा लिने काम अझ कठिन हुन जान्छ।

यस अर्थमा बडाका लागि छुट्टै बजेट विनियोजन गर्नुलाई बजेट तर्जुमा प्रक्रियाको 'लुबिकेन्ट' का रूपमा लिन सकिन्छ। यसका अतिरिक्त स-साना आवश्यकता र मागहरूलाई बडामा छुट्याइएको बजेटबाट सम्बोधन गर्दा बडावासी र प्रतिनिधित्वीचको सम्बन्ध पनि बलियो हुन्छ। बडाका प्रतिनिधिलाई पनि आफु अधिकारसम्पन्न भएको अनुभव हुन्छ। अब लागौं यस अभ्यासका अर्को पाटोतर्फ।

संविधानले पालिकालाई

प्रदान गरेका

अधिकार/जिम्मेवारीहरू धेरै व्यापक छन्। तिनलाई दक्ष र प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्ने अधिकांश पालिकाको वर्तमान आकार पर्याप्त छैन। अर्थात् दिइएका अधिकारको आन्तरिकीकरण गरी चुस्त सेवा प्रवाह गर्ने पालिकाहरूको आकार अहिलेको भन्दा ठूलो हुनुपर्छ। त्यसेले स्थानीय तह पुनर्संरचना आयोगले सुरुमा ५६५ पालिका प्रस्ताव गरेको थियो। आयोगको सुरुको प्रस्तावको विरोध गरका तर अहिले नीति निर्माण तहमा रहेका व्यक्तिले अहिले आएर आयोगको प्रस्ताव ठीक रहेको स्वीकार गर्ने थालेका छन्।

पुनः संरचना क्रममा तत्कालीन स्थानीय निकायको संख्या घटेको रूपमा पनि कतिपयले व्याख्या गरेको पाइन्छ। स्थानीय सरकारमा निर्वाचित हुने प्रतिनिधि संख्या घटेकाले यस्तो व्याख्या आएको हुनसक्छ। तर संविधानप्रदत्त जिम्मेवारी प्रयोगको सवालमा साविकको जिल्ला संख्या ७५ वाट ७५३ पुगेको रूपमा लिनुपर्ने हुन्छ। साविकमा जिल्लास्थित कार्यालयहरूबाट प्रदान गरिने अधिकांश सेवा (जस्तै स्वास्थ्य, शिक्षा, कृषि प्रसार, खानेपानी आदि) पालिकाहरूमा निक्षेपण गरिएकाले यस्तो व्याख्या हुने हो। कानुन बनाउने, कर लगाउने, बजेट तर्जुमा गर्ने लगायत अधिकारका कारण तत्कालीन जिल्लाभन्दा पालिकाहरू धेरै अधिकारसम्पन्न छन्।

प्राप्त अधिकार उपयोगको सन्दर्भमा संविधानले पालिकालाई एउटा योजना एकाइको रूपमा लिएको छ। बडाका लागि बजेट छुट्याउनु भनेको बडालाई छुट्टै योजना एकाइको रूपमा लिनु हो। यसो गर्दा योजना एकाइको संख्या ७५ वाट ७५३ होइन एकाईटि ६,७४३ हनु पुग्छ। नेपालजस्तो सानो मुलुकलाई ७५३ योजना एकाइमा विभाजन गरिसकेपछि सो एकाइको तहमा पनि एकीकृत योजना गर्न नसक्त संविधानको भावना र स्थानीय तह पुनः संरचनाको उद्देश्य प्रतिकूल हुन्छ।

संविधानले बडालाई गाउँ/नगर सभा र कार्यपालिकामा प्रतिनिधित्व गर्ने एकाइको रूपमा लिएको छ। छुट्टै योजना एकाइको रूपमा होइन। तसर्थ, संविधानले बडाका अधिकारको व्यवस्था नगरेको हो।

बडालाई बजेट छुट्याएर यसलाई पालिकाको एकीकृत योजना प्रक्रियाबाट अलग गर्दा विभिन्न विसंगति सिर्जना भएका छन्। पालिकाभित्र 'बडाका' र 'पालिकाका आयोजना' भन्ने विभाजन छ। कतिपय स्थानमा त 'बडाको यति बजेट दियो, पालिकाको तर्फबाट खोइ' भनेर अध्यक्ष/प्रमुख र उपाध्यक्ष/उप-प्रमुखसँग वा पालिकाको तर्फबाट 'बडातर्फको यति बजेट खोइ भनी' बडाका प्रतिनिधिसँग प्रश्न गरेको पाइन्छ। एउटै स्रोत र संगठनबाट उही क्षेत्र र वासिन्दाका लागि विनियोजन भएको बजेटका सम्बन्धमा यस्तो प्रश्न आउनुलाई निको मान्न सकिन्छ।

यसको अर्को पक्ष पनि छ,

पालिकाको समग्र विकास हेर्ने अध्यक्ष/प्रमुख तथा उपाध्यक्ष/उप-प्रमुख र वडाको विकास हेर्ने वडा प्रतिनिधिहरू भन्ने विभाजन सिर्जना भएको छ।

संरचनागत कारणबाट संघीय र प्रदेश सरकारको तुलनामा सबै क्षेत्रलाई एउटै ठाउँमा जोडी एकीकृत योजना गर्न सक्ने हैसियत स्थानीय सरकारकै बढी हुन्छ। त्यहीं यस्तो विभाजन आउनु स्वत्थकर होइन। बडाका प्रतिनिधित्वको मुख्य काम सभा र कार्यपालिकामा बडाको प्रतिनिधित्व गरेको वडाको हित प्रवर्द्धन गर्नु हो।

पालिकाहरूले खुद्रै आयोजनामा केन्द्रित भई बजेट विनियोजन गरेको भनेर आलोचना खेपिरहेको अवस्थामा यस्तो अभ्यासका कारण आयोजना र सेवाको भन्ने खण्डीकरण भएको छ।

बडाअन्तर्गत सबभन्दा बढी सडकसँग सम्बन्धित आयोजना समावेश हुन्छ। यिनको वितरण हेर्दा फलानाको घरदेखि ढिस्कानाको घरसम्म भन्ने प्रकृतिका हुन्छन्। जम्मा कति किलोमिटर बाटो कालोपत्रे वा ग्रामेल हुने हो भन्नेसम्म उल्लेख हुनै। त्यसैगरी, कै तै स्वास्थ्य चौकीका लागि औषधि खरिद त कै तै जेहेन्दार विद्यार्थीका लागि छात्रवृत्ति। बडावाट यस्ता बजेट छुट्याउने गरिएबाट स्वास्थ्य, शिक्षाजस्ता क्षेत्रहरू एउटै पालिकाभित्र पनि खण्डित भएका छन्।

यस्तै कारण 'टुक्रे योजना लिएर विकास गर्न गाउँगाउँ जाने भए सो सांसद होइन बडाअन्तर्गत उठनु' भन्ने भाष्य यिन्जना भएको छ। यो भाष्य बडाअन्तर्गत लगायत सबै प्रतिनिधि र पालिकाका लागि अप्रिय हो।

बडाहरूको बजेटका थुपै यस्ता शीर्षक छन् जसले एउटै पालिकाभित्रका वासिन्दावीच असमान व्यवहार हुनु पुगेको छ। स्वास्थ्य तथा दुर्घटना विमा कार्यक्रम, जेष्ठ नागरिकका लागि सुलभ औषधि व्यवस्थापन, विपन्न वर्गका सुरक्षी तथा गर्भवती महिलाका लागि पौष्टिक आहार वितरण, अपांगता भएका व्यक्तिका लागि विशेष कार्यक्रम आदि यसका उदाहरण हुन्।

अधिकांश अवस्थामा यस्तो खर्च संघीय समानीकरण अनुदानबाट बेहोरिन्छ। यो भन्ने उचित होइन। किनकि राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले पालिकाको तहमा समानता कायम हुने गरी पालिकाले पाउने रकम सिफारिस गर्दछ।

अझ महत्वपूर्ण, दक्षता र समन्वयका कारण स्वास्थ्य विमाजस्ता कार्यक्रम संघीय सरकारबाट लागू गर्दा उपयुक्त हुन्छ। बडा तहमा यस्तो कार्यक्रम सञ्चालन गरिनु अनि कुनै पैंचारोको मूल संरक्षणका लागि संघीय सरकारले सर्त अनुदान पठाउनु संघीयता कार्यान्वयनको उदेक लाग्ने पक्ष हो।

थुपै 'बडास्तरीय'
आयोजनाहरू; मन्दिर, गुम्बा,

चर्च, मस्जिद तथा जातजाति विशेषका भवन निर्माणसँग सम्बन्धित हुन्छन्। पालिकाहरूबाट बजेट हात पार्न धार्मिक र जात/जातिगत संघसंस्थावीच प्रतिस्पर्धा नै चलेजस्तो देखिन्छ।

यस्ता संघसंस्थालाई बजेट विनियोजन गर्ने पालिकाले वर्धित तर्फलाई एउटै ठाउँमा जोडी एकीकृत योजना गर्न सक्ने हैसियत स्थानीय सरकारकै बढी हुन्छ। त्यहीं यस्तो विभाजन आउनु स्वत्थकर होइन। बडाका प्रतिनिधित्वको मुख्य काम सभा र कार्यपालिकामा बडाको प्रतिनिधित्व गरेको वडाको हित प्रवर्द्धन गर्नु हो।

पालिकाहरूले खुद्रै आयोजनामा केन्द्रित भई बजेट विनियोजन गरेको भनेर आलोचना खेपिरहेको अवस्थामा यस्तो अभ्यासका कारण आयोजना र सेवाको भन्ने खण्डीकरण भएको छ। संघीय सरकारको विनियोजन होइन। बडाअन्तर्गत विनियोजन गर्दा पनि विभाजन आउनु स्वत्थकर होइन। बडागत रूपमा नव्हृयाई विषय क्षेत्रगत (जस्तै सडक, खानेपानी, शिक्षा) हिसाबले पालिकाको तहमा एकीकृत योजना तर्जुमा गर्दा पनि बजेट आखिर कुनै न कुनै रूपमा

महिलाले पूर्ण सुरक्षित महसुस कहिले गर्ने ?

कल्पना सानु भट्टराई
स्कूले जीवनमा महिला हिंसा के हो र यसलाई शब्द कसरी बुझ्ने भन्ने लाख्यो । शिक्षक-शिक्षिकासँग सोच्दा एक वाक्यमा भन्नुप्प्यो, 'कुनै पनि महिलालाई कुटिपिट गरयो, दुख दियो अथवा अमानवीय व्यवहार गर्यो भन्ने त्यसलाई महिला हिंसा भनिन्छ ।'

खोइ सम्भन्न सकिन, तर उहाहरूले भन्नुभएको तात्पर्य अहिले बुझ्दै छ । हो, त्यो बेला पनि सोच्ने गर्थे, ओहो मलाई पनि हिंसा गर्ने हो कि कसैले । अनि फेरि नियम-कानूनको सम्भन्न आउँथ्यो, अनि मन फुरुङ्ग हुन्यो । टेलिभिजनमा सिनेमा हेर्दा अदालतमा भएका मुद्दा, फैसला जितेको अनि न्याय पाएको सम्भन्नँ ।

जतिजिति म बुझ्ने भएँ, त्यति नै हिंसात्मक समाचार (विशेषतः महिला हिंसाका) सुन्नमा आए, तर न पीडितले न्याय पाए, न त अपराधीले सजाय । म यस्तै समाजकी एउटा छोरी, जो जहाँ-कहाँ जाँदा हिंसा हुने भय लिनुपर्ने अनि त्यो अष्ट्रो संघार पार गर्नुपर्ने !

प्रसंग जोहन चाहै निर्मला हत्याकाण्डको । यो घटनालगत न्यायका लागि आवाज जित चर्को रूपमा उठेको थियो, क्रमशः मत्थर हुँदै गयो । म यही समाजकी छोरी, जहाँ न्यायका लागि भिख मार्गनुपर्छ, कानुनका पानावाट न्याय बाहिर निस्कन सक्दैन । निर्मला हत्याकाण्ड अधि र पछि, पनि थुप्रै महिला हिंसामा परेका छन् । राज्यले महिला हिंसा हुन नदिन ठोस कदम चालेको देखिदैन ।

दिन प्रतिदिन बढ़दो महिलाहिंसालाई लिएर मन खिन्न हुन्छ । तराईमा दाइजोका निहुँमा महिलालाई जिउँदै जलाइन्छ । यस्ता घटना हुनुका पछाडिको कारण पहिल्याएर राज्य अगाडि बढेको देखिदैन ।

हरेक दिन हरेक क्षण महिलाले यो समाजमा असुरक्षित महसुस गर्नुपर्छ । महिला सुरक्षित कहाँ छन्- घर,

स्थानीय सरकारले ...
कति असंगत छन् भन्ने कुरा माथि आइसकेको छ । वडाहरूले सम्हालेको विरासत पनि एउटा कारक हो ।

अधिकांश गाविसहरू वडामा रूपान्तरण भएका छन् । साविकमा गाविसले प्राप्त गरेको रकम वडाहरूले पाउनुपर्छ भन्ने मान्यताले काम गरेको छ । पहिले गाविसको अनिवार्य खर्च जिम्मेवारी नभएको अवस्थामा पनि ठूलो रकम अनुदान स्वरूप प्रवाह हुन्यो । त्यसैले गाविसलाई रकम विनियोजनमा प्रशस्त लचकता थियो । वडाका प्रतिनिधिवाट त्यही किसिमको लचकता नयाँ संरचनामा पनि माग भएको देखिन्छ ।

यसो भन्दै गदा प्रशासनिक र अन्य सेवा प्रवाह, राजस्व संकलन, आयोजना कार्यान्वयन र सहजीकरण लगायत काममा वडा कार्यालय र वडा प्रतिनिधिले पुऱ्याइरहेको ठूलो योगदान नजरअन्दाज हुँदैन । यसलाई अझै बलियो बनाउन वडा कार्यालयको विद्यमान

विद्यालय, कार्यालय तथा सार्वजनिक स्थलमा ? कतै महिलामाथि कुनै हिंसा भयो भने त्यसको अपराधीले सजाय नपाउँदै अरु सयाँ महिला हिंसामा परेका हुँच्छन् । ठूला घटनापछि चेतनशील महिला काठमाडौंको माझीघर मन्डलामा न्यायका लागि आवाज उठाउन पुग्छन् । सधै न्यायका लागि आवाज उठाउनुपर्ने ? कति महिला माझीघर मन्डलामा आन्दोलन गरेर र धर्ना बसेर थाकेका छन्, अझै न्याय मिलेको छैन ।

जुनसकै समाज, वर्ग, क्षेत्र र समुदायमा विभिन्न रूपमा महिलाहिंसाका घटना भइरहेका छन् । कार्यस्थल, शैक्षिक संस्थान, सार्वजनिक ठाउँ तथा घर-समाज जहाँसुकै महिला पूर्ण रूपमा सुरक्षित छैनन् । महिला तथा बालबालिकामाथि हुने हिंसाजन्य घटना न्यूनीकरणका लागि राज्यका सम्पूर्ण संयन्त्रले प्राथमिकताका साथ काम गर्नुपर्ने हुन्छ, तर त्यसरी काम भएको देखिदैन ।

सार्वजनिक यातायात र सङ्क

सार्वजनिक यातायातमा महिला सुरक्षित छन् त ? त्यहाँ अझ आरक्ष सिट समेत तोकिएको छ । कतिपय सार्वजनिक सङ्कमा सिसी क्यामरा समेत जडान छन्, त्यसले काम गर्छ, वा गर्दैन त्यो अर्को पाटो हो ।

सङ्कमा समेत विभिन्न रूपका महिलाहिंसा भइरहेका छन् । ठाउँ ठाउँमा राखिएको छ, 'कहाँकै भिला हिंसा भएको पाउनुभए हामीलाई खबर गर्नुस् ।' थाहा छैन, यो समाजमा महिला हिंसाका घटना देखेपछि कतिले प्रहरी वा अधिकारिक निकायलाई खबर गर्नान् ।

पुरुषलाई मात्र दोषी देखाउने मेरो उद्देश्य होइन, सबै पुरुष खबर अनि सबै महिला असल पनि हुँदैनन् । आफूमाथि हिंसा हुन लागेपछि कतिपय अवस्थामा महिला स्वयंले विरोध र प्रतिकार गर्न सक्नुपर्छ ।

सार्वजनिक यातायातमा दुर्ज-चार

क्षमता सुदृढ गर्न आवश्यक छ । दुर्गमका कतिपय पालिकामा त वडाका पनि शाखा कार्यालय खोल्न आवश्यक हुन सक्छ ।

वडागत बजेट

विनियोजनका फाइदाभन्दा बेफाइदा बढी भएको छ ।

पालिका र स्थानीय

सरोकारवाला यसमा अभ्यस्त भइसकेकाले यो प्रवृत्ति उल्टाउन पनि त्यति सजिलो छैन । तर अवधारणागत, नीतिगत, प्रक्रियागत र संस्थागत तहबाट जिति छिटो यसको सम्बोधन गरिन्छ, त्यति नै पालिकाहरूको योजना प्रभावकारी भएर नाशिकले प्राप्त गर्ने सेवासुविधा चुस्त र नतिजामूलक हुँच्छ । करदाताले तिरेको राजस्वको पनि उपयोग हुँच्छ ।

(शर्मा संविधान सभाको प्राकृतिक स्रोत, आर्थिक अधिकार र राजस्व वाँडफाँट समितिको वैज्ञको हैसियतमा वित्तीय संघीयता सम्बन्धी मस्यौदा निर्माणमा संलग्न थिए ।) सेतोपाटीवाट

सिट छुट्याएर मात्रै हुँदैन, सङ्क, सार्वजनिक स्थल र सार्वजनिक सवारी साधनभित्र सबैतर सुरक्षाको प्रत्याभूति गरिनुपर्छ ।

कतै घटना भइलाले पीडकलाई कडा कारबाही हुनुपर्छ । आज पाँचौं राष्ट्रिय महिला अधिकार दिवस, 'महिला हक अधिकार : सबैको साफा सरोकार' नाराका साथ दिवस मनाइदै छ । २०६३ जेठ १६ गते

तत्कालीन पुनः स्थापित प्रतिनिधिसभाले नेपाली महिलाका अधिकारसम्बन्धी महत्त्वपूर्ण चारवटा 'विशेष प्रस्ताव' पारित गरेको दिनलाई स्मरण गरी हरेक वर्ष जेठ १६ गते राष्ट्रिय महिला अधिकार दिवस मनाउँदै आइएको छ । महिला अधिकार दिवस मनाइहँदा हामीसँग थुपै प्रश्न अनुत्तरित छन् के महिलाले पाउनुपर्ने हक-अधिकारको

सुनिश्चित भएको छ ? महिलाले आफ्ना लागि आवाज उठाउने बातावरण बन्न सकेको छ ? अहिले महिलालाई ३३ प्रतिशत आरक्षनको व्यवस्था गरिएको छ । यो आफैमा अन्यायपूर्ण छ- समान न्यायका लागि महिला र पुरुषको बराबर सहभागिता हुनुपर्छ, यसमा पनि विभिन्न पिछाडिएको वर्ग, क्षेत्र र समुदायलाई न्याय गरिनुपर्छ ।

अर्कोतिर शिक्षा र तालिमहरूमा जोड दिएर महिला जनशक्ति तयार गर्नुपर्ने पनि छ । गणतन्त्रपछि सामाजिक न्यायका लागि विभिन्न नीतिगत तथा संस्थागत प्रयास भइरहेका छन्, तर तुलनात्मक रूपमा महिला सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षिक, राजनीतिक एंव आर्थिक रूपमा पछाडि परेका छन् । रातोपाटीवाट

रर्मीबाट बच्न निम्न सावधानी अपनाउँ

- प्रसस्त मात्रामा पानी खाउँ । साथमा पानीको बोतल राख्ने गरै ।
- प्रचण्ड गर्मीमा घरबाहिर नजाउँ । जानै परे सुरक्षित भएर मात्र जाउँ ।
- गर्मीको समयमा पूरे शरीर ढाक्ने लुगा लगाउँ ।
- कागती पानी, नरिवल पानी, ताजा फलफुलको रस नियमित रूपमा सेवन गरै ।
- हल्का रंगको सुतिको कपडा लगाउँ ।
- बालबालिकालाई १२ बजेदेखि ४ बजेसम्म सकेसम्म घरबाहिर निस्कन नदिअै ।
- यदि बालबालिकालाई रिंगटा लागेमा, वान्ता भएमा, धेरै टाउको दुखेमा वा सास फेर्न अप्ल्यारो भएमा तुरन्त नजिकको अस्पताल वा स्वास्थ्य संस्था लैजाउँ ।
- बालबालिकालाई टाउको ढाकी राख्न लगाउँ, कपडा, टोपी, छाताको प्रयोग गरै ।
- काँचै खाने फलफुल तथा अन्य कुराहरु राम्रारी धोइपखाली मात्र खाउँ ।
- गर्मीको कारण स्वास्थ्यमा कुनै समस्या देखापरे तुरन्त नजिकको स्वास्थ्य संस्थामा सम्पर्क गरै ।
- गर्मीको समयमा भुलभित्र सुतौं । भ्रायल ढोकामा जाली लगाउँ ।
- वासी, सङ्केतको तथा फिङ्गा भन्केका खानेकुरा नखाउँ ।
- दिसापिसाव चर्पीमा मात्र गरै ।
- घर वरिपरि सरसफाई गरी फोहरमैलाको उचित व्यवस्थापन गरै ।
- गर्मीको बेला अत्यधिक चिसो पानी वा पेय पदार्थ नखाउँ ।

अनुरोधकर्ता
तिरहुत गाउँपालिका, सप्तरी

मत्स्य कृषकहरूका लागि जानकारी

पोखरीको तयारी

पोखरी सुकाउने वा पानी सुकाउन नसके वा पानीको स्रोत नभएको पोखरी भए त्यसमा पुराना र जंगली माछाहरु जाल तानेर निर्मूल पानै वा एमोनियम सल्फेट र चुनको मिश्रण १:५ को अनुपातमा एक कठा जलाशयको लागि एमोनियम सल्फेट ३.७५ के.जी र घर पोल्पे चुना १८.७५ के.जी.मिलाएर छरेर जंगली माछा मार्ने । पोखरीको डिल र साईडमा भएका भारपात हटाउने । आवश्यकता अनुसार मर्मत सम्भार गर्ने ।

घर पोतने चुना : १०-

कृषि क्षेत्रमा लागेका महिलालाई सीपसहित उपकरण प्रदान

राजविराज / कृषि
उत्पादनमा वृद्धि, यसको संरक्षण
तथा यस पेशामा लागेका
महिलालाई प्रोत्साहन गर्ने
उद्देश्यका साथ किटनाशक स्प्रे
वितरण गरिएको छ।

मधेश प्रदेशकी सांसद किरण
कुमारी साहले सीपसहित महिला
कृषकहरूलाई आवश्यक
किटणासक स्प्रे मेसिन वितरण
गरेकी हुन्।

शनिवार राजविराज
नगरपालिका ९ मलेठस्थित श्री
जनचेतना राष्ट्रिय प्राथमिक
विद्यालयमा आयोजित एक कार्यक्रम
बीच सांसद साहले ७६ जना विपन्न
सामुदायका महिला कृषकलाई सो

घुस रकमसहित वडा अध्यक्ष पकाउ

राजविराज / सप्तरीको
अर्गानीसाईर कृष्णासवरण
गाउँपालिका ५ का वडाध्यक्ष
सब्दुल मियाँ घुस रकमसहित पकाउ
पकाउ परेका छन्।

अखिलयार दुरुपयोग
अनुसन्धान आयोग इटहरीको
टोलीले मियाँलाई पचास हजार
रुपैया घुस रकमसहित पकाउ
गरेको हो।

मियाँले हिरावती आधारभूत
विद्यालय बक्तुवाको निर्माणाधिन
भवनको वडा कार्यालयबाट
जनाएको छ।

डा. कालीप्रसाद यादव

MBBS, MD Internal Medicine (NAMS Bir Hospital, Kathmandu) NMC NO. 13203

कन्सलटेन्ट फिजिसियन

मधुमेह (चिनी रोग), प्रेशर, मुटु रोग, दम तथा श्वासप्रश्वास,
कलेजो, मृगौला, छाती, पेट, थाईराईड तथा नशा रोग
हाल कार्यरत : गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल, राजविराज

डा. रिप्ला आवार्य

MBBS, MD (BPKIHS) NMC NO. 19992

छाला, यौन तथा कुष्ठरोग विशेषज्ञ

डण्डीफोर, कपाल भर्ने, एलर्जीदाद, दुसीदाद,
चायापोतो तथा दागहरू, सेतोदुबी
यहाँ हरेक किसिमका छाला, नझ, कपाल, ओठ, मुख तथा
यौन अंगमा भएका समस्याको सफल उपचार गरिन्छ।
सम्पर्क स्थान : जय श्री कृष्ण फार्मसी
हल्माननगर रोड, राजविराज, ९८९९७९५२६, ९८९९७९८९८७

देश विदेशबाट पठाइएको रकम
तुरुन्त भुक्तानी लिनका लागि
सम्भवनुहोस्।

हामी
सेवाहरू

नेपाल सहकारी संस्था लि.

राजविराज ४, फोन नं. ०३१-५३१०९६

राजविराज / सप्तरीका
एक व्यक्ति सरकारी जागिर
छाडेर समाजसेवामा सक्रिय
भएका छन्। सप्तरीको
छिन्नमस्ता गाउँपालिका ४
लालापट्टी पुख्तौली घर भई
हाल राजविराज नगरपालिका ३
मा बसोवास गर्दै आएका
इन्जिनियर सूर्य नारायण
यादव - समाजसेवामा सक्रिय
भएका हुन्।

५७ वर्षीय यादव विगत
डेढ दशकदेखि आमा हल्का
देवी र बुवा धर्मी प्रसादको
नाममा धर्मी-हल्का महिला
विकास क्लब स्थापना गरेर
समाज सेवामा जुटेका छन्।
उक्त संस्था आफ्नो आमा बुवा
र समाजका लागि विशेष
उपहारको रूपमा रहेको ई।
यादवको कथन छ,

विद्युत प्राधिकरण,
खानेपानी तथा भौतिक पूर्वाधार
कार्यालयमा गरी झण्डै १० वर्ष
जारीरे जीवन विताएका उनी
२०५७ सालमा विचमै जारीरे
जीवन त्यागेर धर्मी-हल्का
महिला विकास क्लब स्थापना
गरी समाजसेवामा होमिएका
छन्।

नियतिले उनको आमा
बुवालाई उनी जारीरा
लागेको केही समय पछि नै
खोसिदियो। एक मात्र २०
वर्षीय छोरा धीरज
मोटरसाइकल दुर्घटनामा ४
वर्ष अघि ज्यान गुमाए। तर,

आमा-बुवाको नाममा संस्था खोली समाजसेवामा ई. सुर्य नारायण

पनि उनी विचलीत भएका
छैनन्। अर्को सन्तानको रूपमा
रहेकी छोरी सुनितालाई भने
उनी डाक्टरी पढाउन र डाक्टर
बनाउन सफल भएका छन्।

अब समाजिक काम गर्ने र
दिनदुखिलाई सेवा गरेर जीवन
विताउने उनको एक मात्र
इच्छा छ। कतै आगलागी भयो,
कतै बाहीपिडितको विचल्नी
भयो, कतै अशक्त अपाङ्गलाई
समस्या भयो, त कतै
शितलहरले जनजीवन कष्टकर
बन्यो भन्ने बारे खबर
पाउनासाथ उनी आफैनै निजि
खर्चमा राहत सामाग्री जुटाई
पिडितको घरमै पुगेर राहत
सामाग्री बाढने गरेका छन्।
यति मात्र होइन। आफैनै नीजि
लगानीमा ग्रामीण भेगमा गरीब
असाहयलाई लक्षित गरी

निःशुल्क स्वास्थ्य शिविर पनि
चलाउने गरेका छन् उनी।

संस्था स्थापना गरेरेखि
हालसम्मको अवधिमा उनले
जिल्लाको विभिन्न पालिकाका
गरीब असाहायलाई लक्षित गरी
११ पटक आँखा तथा कानको
निःशुल्क जाँच उपचार शिविर
समेत सञ्चालन गरिसकेका
छन्। आफैनै संस्थामार्फत
उनले चलाउने गरेको निःशुल्क
स्वास्थ्य शिविरबाट हालसम्म
आँखा तथा कानका २७ हजार
५ सय भन्दा बढीले उपचार
सेवा प्राप्त गरिसकेको संस्थाको
रेडर्काट देखिएको छ।
शिविरका लागि भने चौधरी
आँखा अस्पताल र नेत्र रोग
विशेषज्ञ डा. राजकुमार यादव
नेतृत्वको चिकित्सक टोलीले
निःशुल्क प्राविधिक सहयोग

उपलब्ध गराउने गरेको अध्यक्ष
ई. यादवले बताएका छन्।

संस्थाले ग्रामीण क्षेत्रमा
पुगेर संचालन गर्ने शिविरमा
आउने आँखाका जटिल तथा
शल्यक्रिया गर्नुपर्ने विरामीलाई
आफैनै खर्चमा लहानस्थित
चौधरी आँखा अस्पतालमा
पुऱ्याई उपचार गराउने र
आफन्त नभएका विरामीको
स्थाहाय सुसाहामा समेत उनी
खटिने गरेका छन्। शिविरमा
आउने गरिब असाहायलाई
मानवीयताका नाताले आफैनै
खर्चमा थप उपचार गराउन
अस्पतालसम्म लगिदिने र
आफन्त नभएकाको हेरचाह
गरिदिने गरेको उनले सुनाए।

जारीरे जीवनमा जाडेको
केही सम्पति र बाबु बाजेले
छाडेर गएको जग्गा जमिनबाट
केही विक्री गरेर उनी विपदमा
परेकाहरूलाई तन, मन र धनले
सहयोग गर्दै आएको
सुनाउँछन्। उनी यसैमा
रमाउन र जीवन खोज्न
चाहन्छन्। “अब कसको लागि
कमाउनु छ ? उनी भन्छन्—
“आफुलाई खान लाउन पुगेकै
छ, दीनदुखिलाई सहयोग
गदाको आनन्द वैराग्नै छ।”

ई. यादवले बाँडने गरेको
राहत समाग्री र बेला बेलामा
चलाउने गरेको निःशुल्क
स्वास्थ्य शिविरले यहाँका धेरै
गरीब असाहायलाई राहत प्रदान
गरेको छ।

सामाजिक सञ्जालक प्रयोगमे सजगता अपनाबू

- सामाजिक सञ्जालक पासवर्ड गोप्य राख्न आ लगाआउट करए नहि विसरु।
- विना अनुमति केकरो तस्विर वा भिडिओ नहि खिँचूना आ सामाजिक सञ्जालमे नहि राख्न।
- अपरिचित व्यक्तिको साथी बनवाक प्रस्ताव स्वीकार नहि करु।
- सामाजिक सञ्जालमे चिनजान भेल आधारमे भेटए नहि जाउ।
- अमर्यादित व्यवहार सामाजिक सञ्जालमे नहि करु।
- कोनो प्रकारक भ्रामक, आधिकारिकता नहि भेल सूचना, सन्देश, तस्वीर तथा
भिडियो शेयर नहि करु, नहि कराबू।
- व्यक्तिक मर्यादा, सम्मान आ प्रतिष्ठामे आँच आवएवाला सूचना तथा सन्देश
पोष्ट नहि करु।
- अशोभनीय तथा शंकास्पद संदेशके प्रतिवाद करु। उक्त सन्देश प्रमाणके लेल
सुरक्षित राख्न।
- जौ असुरक्षित महशुस होइ तँ अविलम्ब पुलिसके खबर करु।

मधेश प्रदेश सरकार
आमसञ्चार प्राधिकरण

देश विदेशबाट पठाइएको रकम
तुरुन्त भुक्तानी लिनका लागि
सम्भवनुहोस्।

हामी
सेवाहरू

नेपाल सहकारी संस्था लि.

राजविराज ४, फोन नं. ०३१-५३१०९६

iPay Remit
CITY EXPRESS
Money Transfer Made Easy
Best Remit
Quick & Easy

PRABHU
Money Transfer
प्रभुको इच्छा
रकम पठाउन तथा पाउनका लागि भरपर्दो माध्यम

TME
International Money Express
प्रभुको इच्छा
रकम पठाउन तथा पाउनका लागि भरपर्दो माध्यम

Himal Remit
हिमालरेमिट
CHAUDHARY GROUP OF COMPANIES
HBL Himalayan Bank Ltd
BATA'S
CG Money

CG Money
CG Money
CG Money